

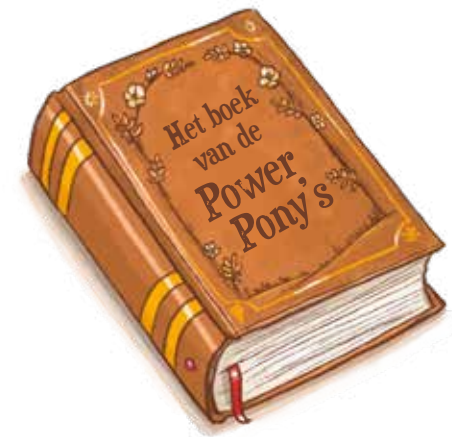
Barbara Rose

PowerPony's

Het geheim van de edelstenen

Geïllustreerd door Jutta Berend

Vertaald door Merel Leene

deel 1

kluitman

Inhoud

Voorwoord	9
Alles wordt anders	15
Power Pony's	25
Iemand die dapper en slim is	35
Een moeilijke klus	43
De Poort van de Wind	51
Woeste piraten	59
Het land verdort	69
Nawoord	74

Nur 282 / FIN072401

Bisac JUV002130 / JUV037000

© 2024 Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

First published in 2021 by Loewe Verlag GmbH, Bindlach

© Tekst: Barbara Rose

© Illustraties: Jutta Berend

Oorspronkelijke titel: *Die Wolkenpony's. Das Geheimnis der Edelsteine*

Nederlandse vertaling: Merel Leene

Opmaak omslag en binnenwerk: Hannah Roos

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFFLEVERANCIER

Voorwoord

Opgetogen trippelen de vier Power Pony's naar de troonzaal: Wervelwind, Zilverdruppel, Sneeuwkristal en Goudstraal. Sissi, de nieuwe koningin van het land Helderblauw, heeft hen laten komen.

Wat zou ze van de Power Pony's willen?

'Misschien wil ze op de dag dat ze gekroond wordt wel een echt onweer!' roept Zilverdruppel opgewonden. Hij zwiëpt met zijn staart. Voor alles wat met regen, donder en bliksem te maken heeft, moet je bij Zilverdruppel zijn.

'Doe niet zo raar,' zegt zijn zus Goudstraal. 'Ik moet natuurlijk de zon voor haar laten schijnen.'

'Brrr, wat saai, zusje,' broemt Sneeuwkristal. 'Ik zou voor een dekentje van sneeuw in het

paleis kunnen zorgen. Als welkomstcadeautje.’ Meteen dwarrelen er een paar sneeuwvlokken naar beneden.

‘Niet zo kibbelen,’ zegt Wervelwind. ‘Laten we eerst luisteren wat koningin Sissi te zeggen heeft.’

Door twee grote openslaande deuren stappen de vier pony’s de troonzaal in. Ze gaan netjes op een rij voor de nieuwe koningin staan.

‘Voortaan regeer ik over Helderblauw!’ verkondigt het elfje Sissi. Ze ploft neer op de indrukwekkende troon en kijkt om zich heen. ‘Vanaf nu gaat alles hier veranderen. Haal die oude schilderijen maar weg! En ook de donkere gordijnen.’ Nu richt ze zich tot de pony’s. ‘En jullie heb ik ook niet meer nodig!’

De pony’s kijken Sissi verbaasd aan. Boos slaat Wervelwind met zijn staart. Meteen steekt er een harde wind op. Zilverdruppel stampst kwaad met zijn hoeven en er klinkt een luide donderslag. Een bliksemflits verlicht de troonzaal.

Sneeuwkristal kijkt naar Griseo, de raadsman van de koningin. ‘Griseo, wat vindt u ervan? Zijn wij niet meer nodig?’ vraagt ze. Boven haar hoofd hangt een dikke sneeuwwool. Er vallen een paar ijskristallen uit, die door de troonzaal dwarrelen.

Maar de oude tovenaar Griseo laat zich niet van de wijs brengen door de weermagie van de

Power Pony's. Zijn blik is streng en vastberaden. 'Zo wil de koningin het.' 'Wat is dit, Sissi?' vraagt Wervelwind ongelovig. 'We hebben je vader altijd trouw geholpen.'

Sissi laat haar hoofd hangen. Zacht zegt ze: 'Mijn vader is dood. Nu ben ik de baas. Ik hou niet van sneeuw, regen en wind. Daar word ik somber van. Vanaf nu wil ik dat elke dag de zon schijnt. Dus heb ik alleen Goudstraal nog nodig.' Ze wenkt haar kobolden. 'Breng Wervelwind, Sneeuwkristal en Zilverdruppel naar een van de verlaten eilanden. Ik verban ze uit Helderblauw!'

De pony's hinniken geschrokken.

'Kom!' roept Goudstraal naar de andere drie. 'Snel, hoeven bij elkaar!'

De Power Pony's steken hun rechter voorbeen uit. Bij allemaal zit daar een magische edelsteen in de hoof. Zodra de hoeven van de pony's elkaar raken, beginnen de toverstenen te stralen.

Nu pas snapt koningin Sissi wat de pony's van plan zijn. Ze willen vluchten!

'Kobolden!' roept ze boos. Ze wijst naar de pony's. 'Grijp ze!'

Sneeuwkristal, Zilverdruppel en Goudstraal worden meteen omringd door kobolden. Met lansen en speren dwingen ze de pony's bij elkaar vandaan.

Alleen Wervelwind is nog vrij.

'Nee! Let nou toch op!' Sissi springt van de troon. 'Stelletje sufferds! Jullie moeten Wervelwind pakken. Snel!'

'Hou die pony tegen!' roept Griseo woedend.

Maar het is te laat.

Wervelwind is verdwenen.

Alles wordt anders

‘Jippieieie! We zijn er bijna. Ik zie oma’s huis al. En Stip ook!’

Lotte lijkt wel een stuiterbal, zo hard wipt ze op de achterbank op en neer. Zodra de auto achter de verhuiswagen stilstaat, doet Lotte het portier open. Met grote stappen loopt ze naar het kersenrode huis met het witte tuinhek. Op het gras zit een hond. Hij blaft opgewonden. Zodra hij Lotte herkent, rent hij op haar af. Hij springt zo wild tegen haar op dat ze bijna omvalt.

‘Hallo, Stip!’ Lotte knuffelt de hond uitgebreid.

‘En, Stip?’ vraagt Lottes moeder Nadine. ‘Hebben

de buren goed op je gepast?’ Samen met Pippa, Lottes oudere zus, loopt ze ook de voortuin in.

‘Eindelijk ben je weer thuis, Stip!’ Lottes vader Sam heeft de doos met beddengoed uit de auto gehaald. Die zet hij voor de deur neer.

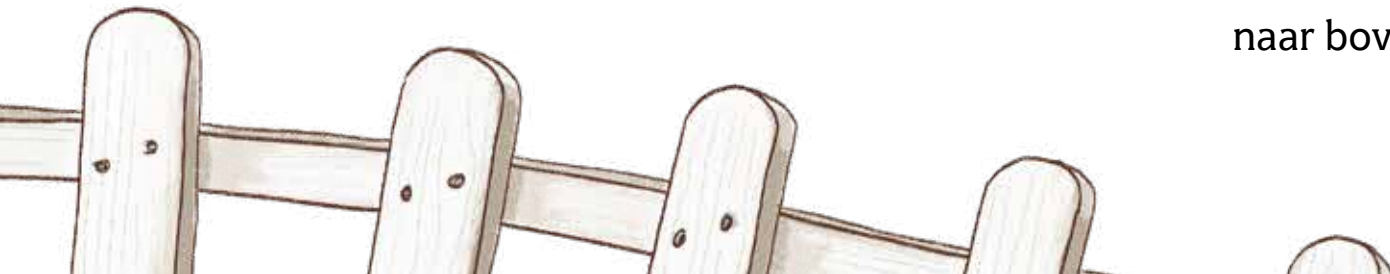
‘Bij ons krijg je het net zo fijn als bij oma,’ belooft Lotte. Ze lacht zo blij en aanstekelijk dat

iedereen met haar mee lacht.

Voortaan wonen Lotte, Pippa en hun ouders in het rode huis met het witte tuinhek. Ze hebben het van oma Luna geërfd. Net als haar hond, Stip.

‘Mag ik naar mijn kamer?’ Lotte pakt haar koffer.

Nadine glimlacht. ‘Als je voorzichtig doet, Lotte. Pippa, misschien kan je beter even mee naar boven lopen.’

Lottes oudere zus kreunt. 'Ik wil hier niet wonen. Dit huis is echt zóóó oud. Je kan de tuin bijna niet in, want alles is dichtgegroeid! En Weerteloo is echt super saai.' Ze denkt even na. 'Nou ja, alleen de Zonneweide is wel oké.'

Als ze bij oma op bezoek waren, ging Pippa af en toe rijden bij manege de Zonneweide. Soms ging Lotte mee om te kijken, maar ze durfde zelf niet te rijden. En nu heeft Pippa een paar maanden geleden haar been gebroken. Haar paard schrok ergens van en gooide Pippa van zijn rug. Ze moet nog steeds een brace om haar been dragen.

Nadine zucht diep. 'Niet alwéér die manege... Je ziet toch zelf wat je krijgt van dat paardrijden.'

'Pippa,' zegt Sam streng, 'hou eens op met dat geklaag! Dit is een prachtig huis. Ik kan in de oude schuur aan de rand van het bos mijn meubels maken. Mama krijgt eindelijk haar bloemenwinkel. Jullie hebben zomervakantie en...'

De rest hoort Lotte niet meer, want ze rent de trap al op. Stip stuift achter haar aan. Lottes kamer is de kleinste, maar ook de gezelligste! Er hangen alleen nog geen gordijnen voor de ramen.

'Wat vind jij, Stip?' zegt Lotte nadenkend. 'Zal ik vragen of mam gele gordijnen voor me naait? Dat zou echt super mooi staan.'

Stip blaft alsof hij Lotte woord voor woord heeft verstaan.

Ook het bed is nog niet opgemaakt. Geen probleem! Lotte vliegt de trap alweer af. Uit de doos die haar vader voor de deur heeft gezet, vist ze een hoedlaken en haar lekkere dekbed. Ze loopt met de spullen naar boven.

'Hm, dat is nog best lastig...' mompelt Lotte, terwijl ze het laken om het

